

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ferie.

Fremsat den 10. februar 1976 af *Jørgen Jensen* (DKP) og *Knud Jespersen* (DKP).

I lov om ferie, jfr. lovbekendtgørelse nr. 365 af 30. juli 1971, som ændret ved lov nr. 268 af 22. maj 1974, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres „2 dage“ til: „2½ dag“.

2. § 6, stk. 2, affattes således:
„Stk. 2. Ved beregning af feriens længde sidestilles med beskæftigelse ferie efter denne lov og fravær på grund af sygdom, fødsel eller arbejdsløshed, hvor der udbetales dagpenge.“

3. I § 7, stk. 1, ændres „24 dage“ til: „30 dage“.

4. I § 9, stk. 1, ændres „18 dage“ til: „24 dage“.

5. § 9, stk. 2, 2. pkt., udgår.

6. § 9, stk. 3, udgår.
Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

7. § 10, stk. 1, affattes således:
„Tidspunktet for afholdelse af ferie fastsættes ved forhandling mellem lønmodtager og arbejdsgiver. Såfremt arbejdsgiveren gør gældende, at lønmodtagerens krav om tidspunktet for feriens afholdelse på afgørende vis strider imod virksomhedens tarv, kan sagen indbringes til fagretlig behandling, dog senest 2 måneder før påbegyndelsen af ferieåret.“

8. I § 12 ændres „9½ pct.“ til: „15 pct.“

9. I § 13, stk. 1, udgår ordene „af mere end 3 dages varighed“.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget har til formål at sikre lønmodtagere, der enten har været beskæftiget eller har modtaget dagpenge på grund af sygdom, fødsel eller arbejdsløshed, 4 ugers samlet ferie i den såkaldte ferieperiode mellem 2. maj og 30. september og en samlet uges ferie, som kan lægges uden for ferieperioden.

Den stadig stigende produktivitet og det deraf øgede pres og slid på arbejdskraften nødvendiggør en længere samlet hvileperiode.

Den øgede samfundsmæssige velstand muliggør også en udvidet tidsmæssig adgang til deltagelse i ferieliv, kulturelle foranstaltninger og kursusvirksomhed.

Forslaget skal ligeledes sikre lønmodtagerne en større indflydelse på tidspunktet for feriens afholdelse. Hidtil har det alene været virksomhedens tarv, der var det afgørende, men arbejdskraftens interesser og miljøkrav må fastslås som vigtigst i et samfund, der vil sætte mennesket i centrum.

I ægteskaber, hvor begge er udearbejdende, må det være en uangribelig ret, at familien kan holde samlet ferie, hvilket i en række tilfælde ikke har været tilfældet i dag, hvor arbejdsgiveren kan diktere feriens afholdelse.

Feriegodtgørelsen forøjes fra 9½ pct. til 15 pct. og skal ud over dækning af løn for de 5 ugers ferie sikre lønmodtagerne økonomisk mulighed for at holde ferie.

Forslaget om at udtage særordningen for personer beskæftiget i landbruget begrundes med den ændring, der er sket og fortsat vil ske i landbrugets driftsformer, ændringer, som sidestiller lønmodtagere i landbruget med andre lønmodtagere i samfundet. Endvidere muliggør det nuværende stk. 4 i § 9 en forhandlingsløsning, hvis dette skulle være nødvendigt i landbruget.